

Mál nr. 13/2026**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Sjúkra- og slysatrygging.****Upplýsingaskylda váttryggingartaka við töku váttryggingar. Gildissvið váttryggingar.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 8. janúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 28. janúar 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti fer M fram á að nefndin staðfesti rétt hennar til bóta úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V vegna brjósksloss. Kemur fram að 27. júlí 2022 hafi M sótt um umrædda tryggingu hjá V. Í umsókninni hafi M m.a. verið spurð hvort hún hefði glímt við bak- eða hryggsjúkdóma. Þeirri spurningu hafi hún svarað neitandi enda hafi hún þá ekki verið með bak- eða hryggsjúkdóm. Í umsókninni hafi ekki verið að finna aðrar spurningar um einkenni frá baki, hvorki tímabundin né varanleg. Í maí 2024 hafi M greinst með útbungun í baki og hafi í kjölfarið sótt sjúkraþjálfun og meðferð hjá verkjateymi LSH. Í byrjun árs 2025 hafi einkennin versnað mikið með skerðingu á lífsgæðum og vinnugetu. Hafi M verið óvinnufær frá og með 25. febrúar 2025. Hafi mikil stækkun brjósksloss verið staðfest og á endanum hafi M farið í aðgerð fyrst 1. mars 2025 og síðan aftur 26. mars sama ár. Vegna þessa hafi M verið frá vinnu í töluverðan tíma með tilheyrandi tekjumissi.

Þann 3. apríl 2025 hafi M sent tilkynningu til V vegna óvinnufærinnar. V hafi hafnað bótarétti úr tryggingunni 6. júní 2025 með vísan í a-lið 5. gr. skilmála þeirra sem gilda um trygginguna. M sættir sig ekki við þá höfnun enda telur hún sig eiga bótarétt. Bendir M á að í sjúkrakrúmsfærslu um lækniheimsókn sína, dags. 25. júlí 2017, komi eftirfarandi fram: „28 ára [sic] tannlæknir, álag á baki við vinnu, mikið að bogra. Fengið tímabil með verki í mjólbaki áður. Nú eftir útilegu og vi. snúning í baki þá fékk hún verk yfir mjólbakið og verið hálf læst í baki. Við skoðun ekki að finna teikn um brjósksloss eða taugaklemmu.“ Bendir M á að þarna komi fram að hún hafi leitað til lækni árið 2017 eftir útilegu þar sem hún hafði verk í baki við snúning. Þá sé staðfest að hún var ekki með nein teikn um brjósksloss eða taugaklemmu. Þá byggir M á því að sjúkrasaga sín beri með sér að þar sé engar lækniheimsóknir að finna vegna bakeinkenna frá framangreindri lækniheimsókn 2017 til þess dags er sótt var um trygginguna árið 2022. Því sé ljóst að bakverkurinn frá 2017 hafi verið tilfallandi vegna aðstæðna í útlegu. M hafi ekki þurft á frekari lækniástoð að halda í kjölfar þeirrar heimsóknar. Hún hafi því ekki verið greind með baksjúkdóm fyrir töku tryggingarinnar auk þess sem það liggja fyrir að árið 2017 hafi ekki fundist einkenni um brjósksloss, en það sé brjósksloss sem sé ástæða óvinnufærni hennar. M telur því að a-liður 5. gr. skilmálanna eigi ekki við í hennar tilviki. Bendir M einnig á að V beri hallann af óskýrum skilmálum. Þá gildi það sama um spurningar V í tengslum við umsókn M um trygginguna auk þess sem þar hafi eingöngu verið spurt um sjúkdóma og hvergi um tilfallandi atvik eins og mjólbaksverki sem hafi átt sér stað einu sinni fimm árum fyrir töku tryggingarinnar. Þá bendir M á að það sé V að sanna að skilyrði a-liðar 5. gr. séu uppfyllt, nokkuð sem ekki hafi tekist. Framangreindu til viðbótar bendir M á 83. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga (VSL) máli sínu til stuðnings. Telur M með vísan í það ákvæði að V hafi verið óheimilt að fella niður ábyrgð í málinu. Færir M ítarleg rök því til stuðnings. Að lokum bendir M á að kjarni málsins sé sá að hún hafi ekki verið með brjósksloss fyrir töku váttryggingarinnar. Því eigi a-liður 5. gr. skilmálanna ekki við í málinu, auk þess sem 83. gr. VSL leiði til sömu niðurstöðu. Ákvörðun V sé því í hróplegu ósamræmi við bæði lög og skilmála. Með vísan í framangreint fer M fram á að nefndin taki ákvörðun V til endurskoðunar.

Í athugasemdum V til nefndarinnar, er á því byggt að bótaréttur sé ekki fyrir hendi úr sjúkra- og slysatryggingunni. Bendir V á að M hafi greinst með útbungun í baki í maí 2024 og í kjölfarið verið greind með staðfest brjósksloss í mars 2025. Í framhaldinu hafi verið framkvæmd aðgerð og M orðið óvinnufær vegna þessa. V hafi svo hafnað kröfu um bætur í sjúkra- og slysatryggingu með þeim rökum að upplýsingaskylda við töku tryggingarinnar hafi verið vanrækt. Bendir V á að við vinnslu málsins hafi verið aflað afrits sjúkraskrár frá heilsugæslu varðandi fyrra heilsufar M. Þar komi fram í færslu

dags. 25. júlí 2017 að M hafði leitað til læknis vegna bakverkja auk þess sem greint sé frá álagi á baki við vinnu og að M hafði áður gengið í gegnum tímabil með mjóbaksverkjum. Í umræddri færslu segi þó að ekki sé að finna teikn um brjós-klos eða taugaklemmu. Bendir V á að í umsókn M um umrædda tryggingu 12. júlí 2022 hafi ekki verið gerð grein fyrir framangreindum einkennum. Á umsóknareyðublaði félagsins hafi þó meðal annars verið spurt hvort viðkomandi hafi nú eða áður haft sjúkdóma, vandamál eða einkenni frá beinum, liðum, vöðvum eða húðsjúkdóma. Telur V að ef M hefði gert greint fyrir umræddum einkennum við töku tryggingarinnar hefði tryggingin verið gefin út með sérsömdum skilmála. Höfnun V byggir því á a-lið. 5. gr. skilmála tryggingarinnar þar sem meðal annars komi fram að sjúkdómar sem fyrst hafa sýnt einkenni áður en váttryggingin gekk í gildi séu undanþegnir ábyrgð nema V hafi vitað um sjúkdóminn við gildistöku og veitt váttrygginguna þrátt fyrir það. Er tekið fram að V hafði ekki haft vitneskju um umrædda færslu í sjúkraskrá M og hafi því veitt trygginguna án sérsamans skilmála hvað varðar einkenni frá baki. V telur því að M eigi ekki rétt til greiðslu bóta úr tryggingunni þar sem ófullnægjandi upplýsingar hafi verið gefnar við töku tryggingarinnar.

Álit.

Eins og að framan greinir krefst M þess í málskoti að viðurkenndur verði bótaréttur hennar úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V vegna óvinnufærni af völdum brjós-kloss í baki. V hefur hafnað bótarétti með vísan til þess að M hafi vanrækt upplýsingarskyldu sína við töku váttryggingarinnar árið 2022. Nánar tiltekið byggir V þó neitun sína á a-lið. 5. gr. skilmála váttryggingarinnar en þar segir: „Félagið greiðir ekki bætur vegna: a. Sjúkdóms sem fyrst hafði sýnt einkenni áður en váttryggingin gekk í gildi nema að félagið hafi vitað um sjúkdóminn við gildistöku og veitt váttrygginguna þrátt fyrir það.“ Telur V að þar sem sá sjúkdómur sem ágreiningurinn snýr að hafi sýnt einkenni áður en váttrygging gekk í gildi, þ.e. við læknisheimsókn 25. júlí 2017, falli hann utan gildissviðs hennar. V byggir því höfnun sína á þeim upplýsingum sem liggja fyrir um framangreinda læknisheimsókn M 2017 og að hún hefði átt að upplýsa um þau einkenni sem þar er fjallað um þegar hún sótti um trygginguna árið 2022. Þá byggir V jafnframt á að ef M hefði gert grein fyrir framangreindum einkennum við umsókn sína um trygginguna hefði tryggingin verið gefin út með sérsömdum skilmála. V leggur hins vegar ekki fram nein gögn þeirri fullyrðingu til stuðnings.

Nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að eins og málið liggur fyrir hafi V ekki verið heimilt að hafna bótaskyldu M með vísan í framangreint skilmálaákvæði enda hafi V ekki sýnt fram á að skilyrði þess séu uppfyllt. Nefndin telur þannig ósannað að einkenni þess sjúkdóms sem ágreiningurinn snýr að, þ.e. brjós-klos, hafi fyrst sýnt sig áður en váttryggingin var tekin árið 2022. Í þessu sambandi ber m.a. að hafa í huga að við læknisheimsókn M árið 2017 tók læknirinn fram að við skoðun séu engin teikn um brjós-klos eða taugaklemmu. Þessu til viðbótar bendir nefndin á að þegar M sótti um váttrygginguna 2022 var hún m.a. spurð að því hvort hún hafi nú eða áður haft bak og hryggsjúkdóma. Þar var hins vegar ekki að finna aðrar spurningar sem gáfu M næga ástæðu til að ætla að hún þyrfti að upplýsa um þau einkenni sem ollu því að hún leitaði til læknis árið 2017.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V.

Reykjavík, 17. mars 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir